

Μάξιμος Χαρακόπουλος: Η “Αστερομάτα” μνημόσυνο στα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα της γενοκτονίας

/ [Επικαιρότητα](#)

«Η Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας του Ελληνισμού του Πόντου δεν είναι μόνον απότιση της οφειλόμενης τιμής στα εκατοντάδες χιλιάδες αθώα θύματα ενός οργανωμένου σχεδίου εξόντωσης όλων των Χριστιανών της Ανατολής. Αποτελεί και τη διατράνωση του αιτήματος απόδοσης δικαιοσύνης για εκείνο το αποτρόπαιο και διαρκές έγκλημα. Είναι στεντόρειο μήνυμα, πρωτίστως, προς τους απογόνους των θυτών να κοιτάξουν με ειλικρίνεια την ιστορική αλήθεια, και να αναγνωρίσουν επιτέλους και οι ίδιοι τα πραγματικά γεγονότα και τους έχοντες την ευθύνη. Όσο η ιστορία στρεβλώνεται και όσο η αλήθεια αλλοιώνεται από πλευράς των Τούρκων, τόσο οι

πληγές θα μένουν ανοιχτές και καμία ειλικρινής προσέγγιση των δύο λαών δεν θα πραγματοποιηθεί».

Τα παραπάνω τόνισε ο Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας (Δ.Σ.Ο.), βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, με αφορμή τη σημερινή ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Αισιόδοξο και διδακτικό μήνυμα

Ο μικρασιατικής καταγωγής βουλευτής στη δήλωσή του επισημαίνει ότι «ο Ποντιακός Ελληνισμός, που ρίζωσε και άνθισε στους νέους τόπους εγκατάστασής του στην Ελλάδα εξακολουθεί να διατηρεί ολοζώντανες τις μνήμες της ένδοξης καταγωγής του και τις πλούσιες παραδόσεις του. Τρανή απόδειξη, άλλωστε, αυτής της πραγματικότητας υπήρξε η υπέροχη παρουσία της “Αστερομάτας”, από μια Πόντια τραγουδίστρια, την **Κλαυδία**, που ερμήνευσε στα ελληνικά στίχους εμπνευσμένους από την Γενοκτονία των Ποντίων. Η ερμηνεία της ήταν πραγματικά μνημόσυνο στα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα της γενοκτονίας και τα εκατομμύρια του ξεριζωμού. Και εκ του αποτελέσματος φάνηκε ότι η επιλογή αυτή επικροτήθηκε, παρά το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος διαγωνισμός πρωτοστατεί στην προβολή της λεγόμενης woke κουλτούρας, της κάθε έξαλλης ιδιορρυθμίας και της χρήσης του αγγλικού στίχου. Ένα αισιόδοξο και διδακτικό μήνυμα ότι ο δρόμος της επιτυχίας δεν μπορεί να είναι αυτός του κενού “πιθηκισμού” αλλά της καλλιέργειας και ανάδειξης των δικών μας παραδόσεων και της δικής μας γλώσσας».